

provinciaal platform minderheden

februari 2009 PPM Gazet

Voorwoord

Dit is de eerste PPM-Gazet van 2009; het jaar waarin het Provinciaal Platform Minderheden officieel een maatschappelijke status heeft. Gezien de geboekte resultaten van de afgelopen jaren, streeft PPM er in het komende jaar weer naar om met andere maatschappelijke zelforganisaties en professionele instellingen de handen ineen te slaan en samenwerkingsverbanden aan te gaan.

Het werkplan 2009 bestaat weer uit een omvangrijk aantal activiteiten waaronder een drietal projecten waaraan we als partner deelnemen:

- het project Dialoogbus naar een idee van Meacon Spark Result.
- een project van het ministerie van VROM waarin de maatschappelijke integratie agenda centraal staat. Dit project duurt drie jaar.
- het project Indications (een samenwerking met het Jongeren Netwerk Limburg).

Een overzicht van de activiteiten uit het werkplan 2009

Het afgelopen jaar heeft PPM het **Netwerk Allochtone Politici** opgezet. Dit netwerk dient verder versterkt te worden. We gaan diverse activiteiten opzetten om de politieke participatie en bewustwording onder allochtonen in Limburg te stimuleren.

Ook de **school-/loopbaankeuze van allochtone jongeren** heeft dit jaar onze aandacht. We willen onder andere een betere schoolkeuze door allochtone jongeren bevorderen maar zeker ook aandacht besteden aan de participatie en betrokkenheid van hun ouders bij het Nederlandse onderwijssysteem.

We zullen daarnaast ook **themabijeenkomsten voor jongeren** gaan organiseren. De samenwerking met het Jongeren Netwerk Limburg zal bij dit project gestalte gaan krijgen. We willen in 16 Limburgse wijken allochtone en autochtone jongeren met elkaar de ontmoeting laten aangaan. Maar ook jongens en meisjes meer respect voor elkaar laten krijgen. Randvoorwaarde hiervoor is dat de dialoog wordt aangegeven.

Het **pleegouderschap onder allochtonen** zal het komende jaar onder de aandacht gebracht gaan worden van de doel-

groep. De noodzaak en behoefte hieraan begint steeds duidelijker te worden. Ook hier is een taak weggelegd voor PPM.

Niet alleen de jongeren, maar ook de ouderen verdienen onze aandacht. We streven ernaar om **ouderenvoorzieningen** beter toegankelijk te maken voor allochtone ouderen, maar ook om de behoeften van allochtone ouderen beter in beeld te brengen. Ook hiervoor zullen we de samenwerking aangaan met een zelforganisatie die op dit vlak expertise in huis heeft.

Vele allochtone sporters hebben de afgelopen jaren een succesvolle carrière doorlopen. PPM wil deze successen benutten door een **netwerk** op te zetten van **allochtone sporters**. Zij kunnen als rolmodel dienen en (met name jongeren uit) de allochtone gemeenschap stimuleren om meer te gaan sporten. Een ander aspect is het vergroten van participatie van allochtonen in het kader van besturen en sportraden.

We willen ook een belangrijk deel van de geschiedenis van allochtonen in Limburg vastleggen en een bijdrage leveren aan een positieve beeldvorming over allochtonen. Dit zal gestalte gaan krijgen in het project **Honderd jaar allochtonen in Limburg**.

We hopen dat u deze PPM-Gazet wederom met veel aandacht en plezier zult lezen.

Göksel Soyugüzel
Voorzitter PPM

PPM Gazet februari 2009

postadres ppm Trudy Habets (secretaris) Neuborgh 16, 6002 XV Weert, telefoon 0495 541310, e-mail g_m_habets@versatel.nl

redactie Wim Brouns, Marjo Daniëls, Trudy Habets

postadres PPM-Gazet, Postbus 306, 6400 AH Heerlen, telefoon 045 560 54 61

e-mail m.daniels@sparkresult.com

website www.ppmlimburg.nl

samenstelling Spark Result, Postbus 306, 6400 AH Heerlen, telefoon 045 560 54 61, e-mail info@sparkresult.com

en redactie website www.maecon-groep.nl

vormgeving en druk Hoenen&vanDooren, Creatieve Communicatie, St. Odiliënberg

mogelijk gemaakt door Deze uitgave kwam tot stand dankzij financiële bijdrage van de Provincie Limburg

provincie limburg

Ariana Studiefonds voor Afghaanse Vrouwen viert eerste lustrum

Sinds vijf jaar zet de “Stichting Ariana Studiefonds voor Afghaanse Vrouwen” zich in om meisjes en vrouwen in Afghanistan is staat te stellen om te studeren. Dat feit is onlangs gevierd met een bijzondere bijeenkomst in Maastricht. De stichting bestaat uit Afghaanse en Nederlandse vrouwen die in de loop van de afgelopen jaren geld hebben ingezameld om tot nu toe zo'n 50 meisjes en vrouwen in Kabul (Afghanistan) te laten studeren. Onderwijs is wel gratis in Afghanistan maar er zijn allerlei bijkomende kosten, zoals schrijfmateriaal, boeken en reizen. Daarbij komt dat nog maar een klein percentage meisjes onderwijs volgen kan. Onder de Taliban was dat helemaal taboe, maar nog steeds vinden veel mensen dat niet nodig of zijn ze er zelfs fel tegen. Voor de meisjes die wel mogen studeren, is geldgebrek vaak een hindernis. Het Ariana Studiefonds levert een bijdrage om dat te verhelpen.

“Doordat wij een klein fonds zijn, voorkomen we corruptie en hebben we heel korte lijnen. We maken regelmatig geld over naar het Educational Center for Women (ECW) in Kabul. Dat wordt geleid door mevrouw Malika Qanih. We kennen haar persoonlijk en weten dat zij uiterst zorgvuldig werkt. Via mond tot mond reclame melden zich daar vrouwen aan. Uiteraard wordt onderzocht of de aanvraag aan onze eisen voldoet en er zijn regelmatig rapporten over de vorderingen. Het moet bijvoorbeeld gaan om vrouwen tussen 15 en 25 jaar die niemand hebben die hun studie kan of wil betalen. Ze moeten gemotiveerd zijn, resultaten behalen en geen banden hebben met de Taliban. Er wordt dan een soort contract afgesloten. Dat houdt in dat de vrouwen om de twee maanden € 40,- (in Afghaanse munt) kunnen komen afhalen. Na afloop van hun studie moeten ze een deel terugbetalen als ze dat kunnen. Daar kunnen weer anderen mee geholpen worden. We steunen zowel vrouwen op het lyceum als op de universiteit. Ook helpen we meisjes met hun toelatingsexamen tot de universiteit. Momenteel helpen we bijvoorbeeld vrouwen die medicijnen, pedagogie, psychologie of een taal studeren of die een financieel economische opleiding volgen”.

Groeien of juist niet?

Het lijkt een druppel op een gloeiende plaat en tijdens een discussie komt de vraag aan de orde of het fonds niet veel groter zou moeten worden. Onderwijs is namelijk heel belangrijk voor de wederopbouw en zeker onderwijs voor meisjes. Analfabetisme is nog wijdverbreid in Afghanistan. Vooralsnog wil het Ariana Studiefonds blijven werken zoals tot nu toe. “Zo hou je overzicht en alles wat binnenkomt kan naar de meisjes toe. Er blijft niets aan de strijkstok hangen. Daarbij komt dat het voor een vrijwilligersorganisatie als de onze best lastig is om steeds weer voldoende geld in te zamelen. Je gaat met de studenten toch een meerjarige verplichting aan”.

Wat opvalt is de inzet die de vrouwen van Ariana leveren om hun land weer op te bouwen. Enkele van de Afghaanse vrouwen van Ariana vertellen hun verhaal, soms door middel van gedichten. Dat levert een beeld op van vrouwen die in Afghanistan tot de voorhoede behoorden in de samenleving. Die daar al hard werkten aan de emancipatie van vrouwen, gesteund door hun ouders maar ook tegengewerkt door veel anderen in hun omgeving. Tegen de verdrukking in bereikten ze wat ze graag wilden totdat ze moesten vluchten. Ze hebben alles achter moeten laten en in Nederland van de grond af een nieuw bestaan moeten opbouwen. “Vooral het besef dat je je familie misschien nooit meer terug zult zien doet erg pijn”.

Modeshow en kookboek

Ondanks de vaak trieste verhalen is er op deze dag ook tijd voor leuke dingen. In een prachtige modeshow van kleurrij-

ke traditionele kleding laten Afghaanse meisjes en jongens zien dat zij de cultuur van Afghanistan niet verloren laten gaan. Anderen laten de gasten proeven van heerlijke Afghaanse gerechten. De recepten daarvan zijn opgenomen in een kookboekje. Dat is door één van de Afghaanse vrouwen samengesteld. Haar zoon heeft de foto's en vormgeving voor zijn rekening genomen. Hij studeert aan de Design Academie in Eindhoven. Het fonds is van plan later een uitgebreider kookboek uit te geven. Dit boekje is daarom een voorproefje dat bedoeld is om voor het fonds inkomsten te verwerven.

Het kookboekje kan besteld worden via e-mail of telefonisch op onderstaand adres. Het kost € 15,- exclusief porto. De opbrengst gaat naar het Ariana Studiefonds. Betaling kan plaatsvinden op het hieronder vermelde rekeningnummer. Daar kunnen ook giften gestort worden. Voor informatie en bestellingen kunt u gebruik maken van de volgende gegevens: Ariana-afgha@hotmail.com, telefoon 043-3431199, 043-3434807 of 06-54278134.

Giro: 8245118 t.n.v. Stichting Ariana Studiefonds voor Afghaanse vrouwen, Maastricht.

Multiculturele kalender van feestdagen

In onze multiculturele samenleving komen we een enorm aantal feestdagen tegen. Elke bevolkingsgroep die naar Nederland is gekomen, heeft zijn eigen feesten meegebracht. Dat is een verrijking voor ons allemaal en maakt de Nederlandse samenleving meer divers.

Om kennis te kunnen maken met elkaars feesten heeft het Centrum voor Diversiteit in Heerlen een kalender uitgegeven waarin een groot aantal feesten voor 2009 zijn opgenomen. Tegelijk zal er regelmatig een toelichting gegeven worden op een aantal feesten op de website van het Centrum voor Diversiteit: www.centrumvoordiversiteit.nl. Bij het maken van de kalender is geprobeerd de belangrijkste feesten op te nemen die bij de samenstellers bekend zijn.

De kalender wordt door het Centrum voor Diversiteit gratis aangeboden aan de lezers van de PPM Gazet. Voor belang-

stellenden is nog een beperkt aantal exemplaren voorradig. Zolang de voorraad strekt, kunnen bestellingen gericht worden aan:

Centrum voor Diversiteit

Putgraaf 3, 6411 GT Heerlen.

T 045-4052455 of

E info@centrumvoordiversiteit.nl

Hier kunt u ook reageren en suggesties indienen voor een eventuele nieuwe kalender in 2010.

Dialoogbus on Tour

Met de Dialoogbus on Tour wil Maecon Spark Result gedurende een periode van 3 jaar door de provincie trekken om de dialoog tussen (vooral) jongeren met diverse culturele en etnische achtergronden te stimuleren en/of een nieuwe impuls te geven.

De bus fungeert als een rijdende aandachtstrekker, die zichtbaar in wijken, op schoolpleinen en bij evenementen aanwezig zal zijn en van waaruit informatie, voorlichting en activiteiten worden opgezet om de dialoog tussen (vooral) jongeren op allerlei manieren te bevorderen. Het accent in de aanpak ligt op het zoeken en vinden van overeenkomsten tussen mensen in plaats van het benoemen van verschillen. PPM maakt deel uit van de stuurgroep van dit project.

Op 2 februari 2009 bracht Minister Eberhard van der Laan (Wonen, Wijken en Integratie) een bezoek aan de prachtwijken in de gemeenten Maastricht en Heerlen. Tijdens het vervoer tussen deze 2 steden heeft hij van de gelegenheid gebruik gemaakt in dialoog te gaan met vertegenwoordigers van organisaties met een maatschappelijk belang, de provinciale overheid, de gemeente Maastricht en burgers. Dit gesprek vond plaats in de speciaal voor dit project ingerichte "Dialoogbus". Uitgangspunten voor deze dialoog waren: welke knelpunten ervaren de gesprekspartners in relatie tot de participatie van mensen met diverse (sociale, economische en culturele) achtergronden vanuit hun eigen maatschappelijke positie,

welke bijdragen/oplossingen kunnen zij zelf leveren en wát kunnen organisaties en overheid voor elkaar betekenen. Het allerbelangrijkste uitgangspunt – dé uitdaging – is dat de gesprekspartners na de rit uit elkaar gaan en in elk geval 1 concrete afspraak met elkaar hebben gemaakt in relatie tot een vervolg op deze dialoog.

De voorzitter van PPM, Göksel Soyugüzel, heeft deelgenomen aan de Dialoog op 2 februari evenals Odile Wolfs (gedeputeerde Provincie Limburg), Bahia Fatara (voorzitter SMKK), Olaf Palmen (voorzitter JNL) en vertegenwoordigers van buurtplatforms en gemeente Maastricht.

Over een aantal zaken waren de aanwezigen het na afloop van de rit eens. Problemen met integratie hebben niets te maken met autochtoon of allochtoon. "Problemen komen voort uit een vorm van verlegenheid om samen te werken! aldus Loens Schreuders, teammanager van het Bureau Buurtgericht Werken. Minister van der Laan vult aan: "We moeten positief blijven denken over integratie en vooral doorgaan met het ontwikkelen van positieve projecten!".

Interview Hassan Najja

De ontvangst van de medewerkers bij wonen Horst was zeer hartelijk. Het gebouw straalt openheid uit, net als de mensen die er werken. En de ontmoeting met de directeur Hassan Najja natuurlijk ook. Heel hartelijk dank daarvoor. Voordat ik naar Wonen-Horst ging was ik zeer benieuwd hoe Hassan - die voorheen voorzitter was van het Provinciaal Platform Minderheden (PPM) en daarna wethouder in de gemeente Venray - het nu zou maken. Het was voor mij immers een verrassing dat hij de keuze maakte zijn functie van wethouder te verruilen voor die van directeur bij Wonen-Horst. De leden van PPM en haar achterban zijn ook benieuwd hoe het nu met Hassan gaat.

Na een allerhartelijkste begroeting vroeg ik hem: Hoe gaat het met jou, het ging allemaal zo snel? Het antwoord klonk blij en van harte: Goed, hartstikke goed gaat het met mij. Ik heb het hier reuze naar mijn zin. Zijn gezicht straalde en hij klonk opgewekt. Het was goed hem zo te zien.

Hoe was het om deze keuze te maken, hoe ging dat? Iedereen was trots dat je wethouder was geworden en plots.... Ik ben zeer benieuwd hoe is dat gegaan.

Het werken als wethouder was echt een uitdaging. Het betrof een parttime baan met veel ceremoniële taken. Het is geweldig dat je veel te zien bent op verschillende plaatsen en dat was goed. Als wethouder kun je wel zaken aandragen, maar je moest er toch veel voor doen om iets voor elkaar te krijgen. Ik heb dit werk met veel plezier gedaan. Daarnaast had ik ook nog een parttime baan bij het bedrijf Xerox. Ook dat was een prachtbaan, een uitdagende baan. Ik zou ervoor naar het buitenland gaan, naar Engeland etc.. Ik heb bij dit bedrijf ook met veel plezier gewerkt, maar ik heb gekozen voor dat ... en Hassan wijst naar de foto's van zijn kinderen. Ik wil hen toch graag mee opvoeden en zien opgroeien. Met de 2 banen die ik had ging dat niet meer. Door deze combinatie was ik in de praktijk heel weinig thuis. Toen kwam deze functie op mijn pad en heb ik daarvoor gekozen. Ik ben zeer blij dat ik deze keuze gemaakt heb. Ik ben er achter gekomen dat ik ook in deze baan invloed kan uitoefenen en iets kan betekenen voor de samenleving.

Hoe kijk je nu naar de politiek. Is een carrière op dat vlak nog voor je weggelegd?

Dat kan ik nu niet zo zeggen. Voor mij is niets uitgesloten. Ik hou alles open.

Hoe kijk je nu als directeur, met een gekleurde bril of...?

Nee, ik bekijk alles met de Hassan-bril. Toen ik wethouder was deed ik dat ook zo. Je moet alles in een breed perspectief zien.

Er is in Wonen-Limburg een algemeen beleid. Voor Wonen - Horst hebben we drie speerpunten:

- Leefbaarheid in de wijken, belangrijk dat iedereen zich veilig voelt in zijn omgeving;

- Senioren zorgwoningen en
 - Arbeidsmigranten, een nieuw project, waarmee we ook landelijk in de picture staan.
- Hassan wordt helemaal enthousiast bij dit onderwerp. Hij vertelt dat dit komt omdat hij hier aan zijn vader moet denken toen deze naar Nederland kwam. We moeten niet dezelfde fouten maken als indertijd. We draaien het om. We maken het tot een gouden kans. Niet zoals de emigratie van mijn ouders en andere migranten. Hassan tekent het voor mij uit met als voorbeeld Poolse arbeidsmigranten:

Dat betekent

- We maken brochures
- Er wordt een projectleider aangenomen
- Zoveel procent van de huizen beschikbaar
- Spreekuren worden er gehouden
- Netwerk wordt opgezet en bijgehouden
- Huisvesting
- Medewerkers leren b.v. Pools
- De mensen krijgen begeleiding, m.b.t. maatschappij oriëntatie/ Nederlandse Taal

Is er ook aandacht voor de zorgbehoefte van de allochtone ouderen? Wordt er rekening gehouden met hun wensen en behoeften?

Ja, er is aandacht voor de kwetsbaren groepen. Wij zouden met betrekking tot de ouderen samen kunnen werken bijv. met PPM en PAZ en samen een studiedag/conferentie organiseren met alle instellingen van Wonen-Limburg. Daar sta ik helemaal voor open. Het zou mooi zijn als we dat in 2009 zouden kunnen doen.

Het was niet alleen de Directeur van Wonen-Horst die daar sprak maar ik hoorde ook het PPM-hart spreken. Hassan is zeer gedreven, heeft een sociaal hart en is erg betrokken. Hij blijft dicht bij de mensen staan.

Namens PPM wens ik Hassan veel succes bij zijn werkzaamheden.

Trudy Habets

Een koninklijk bezoek

Panningenaar Mustafa Amhaouch was op 6 januari jl tijdens de nieuwjaarsreceptie in Paleis Noordeinde te gast bij niemand minder dan de koningin. Een bijeenkomst voor de happy few, waar een streng selectieproces aan voorafgaat.

Amhaouch viel de eer te beurt omdat hij een van de jongste gedecoreerden in Nederland was. De voormalige fractievoorzitter van het Heldense CDA mag zich lid in de Orde van Oranje-Nassau noemen. Een onderscheiding die hij vooral kreeg vanwege zijn inzet in de roerige periode na de moskeebbrand in Panningen. Verbaasd was hij wel, toen hij begin december een telefoontje kreeg van Binnenlandse Zaken. „Of ik op 6 januari in Nederland was en of ik dan interesse had om naar de nieuwjaarsreceptie van Hare Majesteit de Koningin te komen.” Natuurlijk had Amhaouch dat. Korte tijd later ontving hij per post de strikt persoonlijke - „nee, mijn echtgenote mag tot haar grote spijt niet mee” - uitnodiging, vergezeld van een protocol onder de titel ‘enige aanwijzingen’. Zo worden de heren verwacht in een donker pak en de dames in een middagjapon. Wie met de dienstauto komt, kan zijn chauffeur laten wachten in de „kantine van het koninklijk staldepartement.” Een ceremoniemeester introduceert alle gasten bij koningin Beatrix, prins Willem-Alexander, prinses Máxima en prinses Margriet en Pieter van Vollenhoven.

Conferentie Religie en WMO

Op de conferenties “Religie en WMO” te Venlo en Heerlen is onlangs de vraag aan de orde gekomen wat die twee begrippen met elkaar te maken hebben. WMO staat voor Wet Maatschappelijke Ondersteuning. In het kader van deze wet voeren gemeenten een beleid uit ter ondersteuning van mensen die door ziekte, invaliditeit, sociale of psychische oorzaken moeite hebben om in de samenleving te functioneren. Ze vervangt de oude Wet Voorzieningen Gehandicapten (WVG) en een deel van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ). Het Huis voor de Zorg te Sittard heeft in de conferenties een aantal partijen bijeengeroepen om na te denken over bovengestelde vraag.

Tijdens de conferentie te Heerlen concluderen zowel de Katholieke en Protestantse Kerken als Islamitische organisaties en moskeebesturen al snel dat er heel wat raakvlakken zijn. Religieuze organisaties hebben van oudsher mede zorg gedragen voor het lichamelijk en geestelijk welzijn van hun leden. Daar zijn altijd heel veel vrijwilligers bij betrokken geweest. De WMO kan hen nieuwe mogelijkheden bieden. Gemeenten en zorginstellingen kunnen mensen in staat stellen van hun diensten gebruik te maken. Nu gaat dit nog vaak langs elkaar heen. In het kader van de WMO zijn er in alle gemeenten adviesraden of platforms opgericht van zorgvragers en hun organisaties die de gemeente van advies dienen in de uitvoering van de WMO. Daarin ontbreken vaak nog de religieuze organisaties, soms doordat ze bij de samenstelling gewoon over het hoofd worden gezien. Op de conferentie is daarom gepleit voor een grotere betrokkenheid en grotere zichtbaarheid. Het zou goed zijn als deze organisaties betrokken zouden worden in de beleidsadvisering en als hun werk meer

zichtbaar zou zijn. Dat kan echter onder andere vragen oproepen rond de scheiding van kerk en staat: mag een religieuze organisatie zich wel bemoeien met overheidsbeleid en mag de overheid wel activiteiten van religieuze organisaties financieren? Algemeen was de conclusie dat de religieuze organisaties een belangrijke bijdrage bieden aan het realiseren van de WMO doelstellingen, vaak met eigen middelen. Een soepele toepassing van het beginsel scheiding van kerk en staat zou veel voordeel kunnen opleveren. De religieuze organisaties zouden met meer middelen ook meer voor hun achterban kunnen doen. Daardoor kan de gemeente meer van haar doelstellingen realiseren. De vraag is nog waar de grens ligt. Kan de gemeente bijvoorbeeld het vervoer van een gehandicapte naar de gebedsdienst in de moskee financieren als deze daar zelf niet voor kan zorgen? En hoe zit het met voorlichtingsactiviteiten of spreekuren in de moskee? Nu gaan de gemeenten daar nog verschillend mee om. Dan gaat het bijvoorbeeld om de vraag wat bij subsidieverlening doorslaggevend moet

zijn: de soort organisatie of de aard van de activiteit die ze wil organiseren. Meepraten in de WMO adviesraad zou er toe kunnen bijdragen dat hierover genuanceerd wordt gedacht en beslist.

In de conferentie klonk daarom door dat het goed zou zijn als religieuze organisaties zich zouden melden voor deelname aan de adviesraden. Het Huis voor de Zorg gaat de komende tijd deze deelname stimuleren en ondersteunen. Dit gebeurt in het kader van het project Religie en WMO en in overleg met vertegenwoordigers van religieuze organisaties, waaronder uiteraard ook Islamitische.

Tot slot enkele van de vele aanbevelingen van de conferentie:

- Faciliteer initiatieven (in het kader van de WMO) die vanuit een religieuze overtuiging gedaan worden.

Ter herinnering aan Mohamed Ben Moussa, een pionier

Op 10 december 2008 overleed vrij plotseling en tot groot verdriet van velen Mohamed Ben Moussa, één van de pioniers in het welzijnswerk voor migranten in Nederland.

In de jaren zestig van de vorige eeuw kwam hij vanuit de Marokkaanse Rif naar Nederland om hier, net als veel anderen, een aantal jaren te werken en na verloop van tijd weer terug te keren. Dat liep echter heel anders. Mohamed kwam in Utrecht te wonen en al snel besloot een groepje vrienden, waaronder Mohamed, tot de oprichting van een toneelclub om de vrije tijd een beetje aangenaam door te komen. Zonder het toen te beseffen stonden hij en zijn vrienden daarmee aan de basis van de eerste zelforganisatie in Nederland. Naast toneel spelen gingen leden van de vereniging elkaar en anderen ook helpen met allerlei problemen. Door hun activiteiten vielen ze op en de één na de ander werd betrokken bij de hulp- en dienstverlening aan gastarbeiders.

Begin jaren zeventig kwam Mohamed in dienst van de Limburgse Immigratie Stichting. Ook daar begon hij zijn werk vanaf de grond, als groepswerker en hulpverlener en later als consulent voor met name zelforganisaties. Hij toonde zich een vriendelijke collega met een brede smile die zich altijd op bijna wonderbaarlijke wijze wist te redden uit moeilijke situaties. Mohamed had buiten zijn gezin maar één doel voor ogen: het welzijn van zijn landgenoten. Dat heeft hij uiterst consequent volgehouden tot zijn laatste dagen, zonder zich druk te maken over politieke ideologieën of veranderingen in overheidsbeleid. Allerlei veranderingen in zijn leven; van eerste lijn naar tweede lijn, van groepswerker bij de LIS naar adviseur bij Symbiose, van vrijwilliger naar gemeenteraadslid en van Groen Links naar Leefbaar Heerlen brachten

- Willen de kerken en geloofsgemeenschappen niet eens een inventarisatie van al hun activiteiten sturen aan de gemeente zodat duidelijk is wat ze allemaal doen.
- Gemeente, betrek de sleutelpersonen uit de kerkelijke (religieuze) organisaties bij de implementatie van de Wmo.

Meer informatie?

Wie meer hierover wil weten kan terecht bij het Huis voor de Zorg te Sittard, telefoon 046-4208159. Vragen naar Simone Seelen, Jack Gerats en Max Hattu (adviseur allochtone ambassadeurs). E info@huisvoorzorg.nl

Vanuit de Islamitische groepen neemt de heer B. Saadane van de Limburgse Islamitische Raad deel aan de werkgroep religie en WMO. Hij is telefonisch bereikbaar via 06-52468389.

hem niet af van dat doel, soms tot wanhoop van anderen. In Heerlen genoot hij grote waardering onder veel mensen van Marokkaanse afkomst. Niet voor niets speelde hij het klaar om drie keer achter elkaar met voorkeurstemmen gekozen te worden voor de gemeenteraad. Tijdens zijn eerste periode was hij als enige raadslid voor Groen Links opnieuw een pionier. Politieke kleur speelde bij hem geen grote rol. Mohamed werkte vanuit zijn hart en niet vanuit dossiers, daardoor had hij een grote en trouwe aanhang. Tot zijn verdiensten behoren ook zijn bestuurslidmaatschap van de moskee Nour. Verder zijn werk in het Marokkaans Platform van Heerlen, het Platform Allochtone Zorgvragers en als ambassadeur in de WMO. Daar en op nog meer plaatsen was hij vooral bruggenbouwer die de wensen en behoeften van zijn achterban onder de aandacht bracht van autoriteiten, instellingen en organisaties.

Mohamed is zijn leven lang een pionier geweest. Hij is 65 jaar oud geworden. Voor de Heerlense samenleving, zijn vrienden en kennissen en vooral voor zijn familie is zijn overlijden een groot verlies. Zijn begrafenis heeft onder grote belangstelling plaatsgevonden op 12 december 2008 op de Islamitische begraafplaats in Hoensbroek - Heerlen. Moge hij rusten in de vrede van Allah.

Conferentie Burgerschap en Identiteit

Meestal worden burgerschap en identiteit in verband gebracht met het land waar men woont, de nationaliteit die men heeft of de mate van integratie in een samenleving. Burgerschap staat dan voor de deelname aan de samenleving op alle maatschappelijke terreinen. Identiteit staat voor wie mensen vinden dat ze zijn of wat anderen daarvan vinden. Voor moslims hebben deze begrippen nog een dimensie die bij autochtone Nederlanders nauwelijks bekend is. Ofwel omdat het daar geen (meer) speelt ofwel omdat men het zo vanzelfsprekend vindt dat men er niet meer bij stil staat. Het gaat om de relatie met de religie en wel de vraag: kun je of mag je met een bepaalde religie leven zoals je dat wil in een land dat hoofdzakelijk een andere religie kent als die van jou? Met andere woorden: zijn er belemmeringen die je verhinderen te leven zoals je dat zelf wil of zoals je vindt dat je moet leven? Of: kun je burger zijn van een land met een andere religie en kun je je eigen identiteit daarbij behouden?

Rond deze vragen hebben PPM, Stichting Wachm en het Marokkaans Activiteiten Centrum Venlo (MAC) in november 2008 gezamenlijk een conferentie georganiseerd waar enkele toppers op dit gebied hun mening hebben gegeven over deze kwestie. Gezien de grote belangstelling mag gesproken worden van een onderwerp dat erg leeft.

Voorafgegaan door wethouder Jan Lamers van Venlo laten professor Gerard Wiegers van de Radboud Universiteit te Nijmegen en professor Tariq Ramadan van de Erasmus Universiteit te Rotterdam hun licht schijnen op de genoemde kwestie. Professor Wiegers is hoogleraar Godsdienstwetenschappen en gespecialiseerd in de Islam. Professor Ramadan is gasthoogleraar voor het onderwerp Burgerschap en Identiteit, speciaal gezien vanuit de Islam.

Volgens **Wethouder Lamers** wordt burgerschap in onze samenleving vormgegeven tussen:

- respect voor onze democratische rechtstaat, dus ook respect voor al onze minderheden,
- vrijheid van godsdienst, dus ook het recht van anders gelovig zijn en
- fundamentele gelijkheid voor de wet, ongeacht politieke of religieuze overtuiging of culturele opvattingen of voorkeuren.

Modern burgerschap vergt veel van ons, namelijk betrokkenheid en bekennen tot de kernwaarden van onze democratie. Daarbinnen moeten we ook ruimte geven aan verscheidenheid.

Na deze aftrap geeft **professor Wiegers** een overzicht van hoe Islamgeleerden met dit thema omgaan. De vraag is of je je als moslim mag onderwerpen aan de wetten van een niet-Islamitisch land. Is het lidmaatschap van de Oema, de alomvattende moslimgemeenschap niet strijdig hiermee of van een hogere waarde. Zoals gebruikelijk onder geleerden blijken daarover verschillende opvattingen te bestaan. Belangrijk is steeds de vraag of in zo'n land, zoals Nederland er ook één is, voldoende ruimte bestaat om je geloof als moslim te praktiseren en uit te dragen. Een democratie biedt die ruimte, alhoewel sommigen daarover nog twijfelen als het gaat om de vraag waar de hoogste soevereiniteit ligt. Bij het volk (democratie) of bij God. Nationaliteit is van minder belang mits er vrijheid van godsdienst bestaat en respect voor elkaars overtuiging. Democratie biedt zelfs ruimte om via politieke participatie de belangen van een geloofsgemeenschap te behartigen.

Professor Ramadan gaat vervolgens dieper in op het thema identiteit. "Waar hoor je bij" en "waar ligt je loyaliteit". Soms wordt gezegd dat moslims niet zouden kunnen integreren in een westerse samenleving. Dit zou strijdigheden opleveren met hun geloof. Daar zouden dan de problemen uit voortkomen die soms

aan moslims worden toegeschreven. Maar is er wel een probleem met loyaliteit? Volgens Ramadan hebben mensen meerdere identiteiten. Wat je op een bepaald moment vooral bent hangt af van de situatie. In de moskee ben je vooral moslim maar op je werk in de eerste plaats werknemer. Problemen met je identiteit of loyaliteit hoeven er niet te zijn voor moslims in een niet-islamitisch land. Integreren is nodig maar zonder te assimileren.

In de hierop volgende paneldiscussie onder leiding van de heer Mohammed Cheppi wordt nog ingegaan op de rol van de media die een verkeerd beeld zouden geven van wat zich onder moslims in Nederland afspeelt. Dat beeld is te negatief omdat de media vooral oog voor hebben voor de problemen en omdat er te weinig moslims zijn die de positieve ontwikkelingen naar voren brengen.

Belangstellenden kunnen het volledige verslag van deze conferentie nalezen op de website van het PPM.

[www.ppmlimburg.nl/files/56/ppm_brochure_rolmodellen\[1\].pdf](http://www.ppmlimburg.nl/files/56/ppm_brochure_rolmodellen[1].pdf)

Twaalf rolmodellen voor allochtone jongeren

"Wie voor een dubbeltje geboren is wordt nooit een kwartje".

Tot in de jaren vijftig van de twintigste eeuw ging dit spreekwoord op voor velen die zich laag op de maatschappelijke ladder bevonden. Met dit spreekwoord werd bedoeld dat stijging op de maatschappelijke ladder voor mensen uit de lagere sociale milieus bijna onmogelijk was.

De arbeiderszoon werd nooit advocaat en dochters van kleine boeren zouden nooit arts worden. Tot in de jaren '60 van de vorige eeuw was het aantal studenten uit arbeidersmilieus in volle collegezalen dan ook vaak op één of twee handen te tellen en waren meisjes ver in de minderheid. Intussen is dit radicaal veranderd. Veel meer jongeren uit de lagere sociale milieus vinden de weg naar boven en meisjesstudenten vormen in sommige studies de meerderheid. Maar opnieuw is een grote groep jongeren bezig te bewijzen dat het oude spreekwoord niet op gaat. Nu zijn het jongeren die geboren zijn in zogenaamde niet-Westerse landen of waarvan de ouders daar geboren zijn. Maar zij staan voor hetere vuren. Zij moeten niet alleen opboksen tegen vooroordelen ten aanzien van hun maatschappelijke herkomst: arbeiders en boerenzinnen, vaak analfabeet maar zij ondervinden daar bovenop ook weerstanden vanwege hun etnische of religieuze achtergrond. Ze hebben een enorme kloof te overbruggen. Om maar Ahmed Aboutaleb als voorbeeld te nemen: van een boerderijtje in het Rifgebergte in Marokko, zonder elektriciteit of openbaar vervoer, een nauwelijks begaanbare weg en water uit de beek voor de deur klom hij op tot burgemeester van Rotterdam. Door zijn publieke functies is er nauwelijks nog iemand in Nederland (en Marokko) die hem niet kent. Maar er zijn veel meer mensen van allochtone afkomst die de maatschappelijke ladder naar boven gevonden hebben. Er zijn wethouders, artsen, docenten, ondernemers, onderwijskundigen, parlementsleden, installateurs, elektrotechnici, cabaretiers, verpleegkundigen, toneelspelers, welzijnswerkers, topsporters, trainers en nog veel meer. Deze mensen kunnen als voorbeeld gesteld worden voor veel anderen. Zij tonen aan dat maatschappelijke stijging wel degelijk mogelijk is, maar ook dat het niet vanzelf gaat. Niet iedereen hoeft burgemeester te worden maar er is vooruitgang mogelijk. Afkomst, religie en sociale klasse hoeven geen grote belemmeringen te zijn.

Brochure

Om dat aan te tonen is onlangs een brochure verschenen met twaalf portretten van allochtone mensen die als voorbeeld kunnen dienen. Voor werkgevers om te laten zien dat er veel potentieel is onder allochtonen; voor allochtone jongeren als stimulans en om zich aan op te trekken. Zij laten zien dat een dubbeltje wel degelijk een kwartje kan worden. Naast deze twaalf zijn er veel meer mensen die als voorbeeld of rolmodel kunnen dienen. Omdat veel jongeren die voorbeelden moeilijk in hun eigen omgeving kunnen vinden, is deze brochure gemaakt. Daarbij is geprobeerd een spreiding aan te brengen van mensen van verschillende leeftijd en afkomst en van zowel mannen als vrouwen. Ook enkele vluchtelingen wor-

den geportretteerd. Vooral onder deze groep zijn veel hoogopgeleiden die in Nederland weer helemaal opnieuw moesten beginnen. Sommigen slagen er in de weg naar boven weer te vinden. Ons streven is dat zoveel mogelijk jongeren in de brochure iemand kunnen vinden die ze als voorbeeld kunnen nemen.

Bestellen brochure

De brochure met als titel luidt: "Wie voor een dubbeltje geboren is???" Twaalf rolmodellen voor allochtone jongeren in Limburg" telt 32 pagina's en is samengesteld door Wim Brouns, Marjo Daniëls en Mohammed Tamsamani in opdracht van PPM.

Bestellen van de brochure kan gratis bij Marjo Daniëls, Maecon Spark Result :

T 045-5605461

E m.daniels@spark-result.com

Of schriftelijk via Postbus 306, 6400 AH Heerlen.

PPM viert tienjarig bestaan

Eindelijk is het dan zo ver, 21 november 2008, een dag waar het bestuur van het PPM en een heleboel anderen naar toe geleefd hebben. Het tienjarig bestaansfeest in de Oranjerie te Roermond. De grote hal is feestelijk aangekleed. Er wordt flink uitpakkt met Turkse en Marokkaanse hapjes, drankjes, muziek en er staat een tent met daarin een traditionele Marokkaanse "sjieke" woonkamer voor wie zich even in oosterse sfeer wil terugtrekken.

Muziek is er multicultureel uit Oezbekistan, Spanje en Marokko en er staat enkele mensen nog een zonnetje te wachten. De schijnwerpers worden alvast gericht en het feest kan beginnen.

Namens de Provincie Limburg feliciteert Carla Dieteren PPM met het tweede lustrum. Zij laat weten benieuwd te zijn naar de toekomstplannen die er behoorlijk ambitieus uit zien. Over de erkenning als maatschappelijke organisatie van provinciaal belang moet ze het publiek nog een paar dagen in spanning houden, maar zij heeft er alle vertrouwen in dat het PPM een belangrijke bijdrage kan leveren aan de beleidsuitgangspunten van de Provincie Limburg.

Vervolgens geven de bestuursleden Göksel Soyugüzel en Sharmila Rambaran een blik op de resultaten van de afgelopen tien jaar en het vierjaren beleidsplan voor de nabije toekomst. Beide mogen er zijn. Er is veel bereikt en de plannen gaan nog een stuk verder. Prioriteiten zijn er genoeg: onderwijs, jongeren, dialoog, ouderen, diversiteit, politieke parti-

cipatie, sport. Ook is er een begin gemaakt met samenwerking over de grenzen heen naar Duitsland, in het kader van een project om de migratiegeschiedenis van de afgelopen 100 jaar vast te leggen.

Speciaal voor het tienjarig bestaan is er een nieuwe flyer gemaakt met daarin de doelstellingen van het PPM. Deze flyer is meer aangepast aan nieuwe huisstijl van PPM.

Mohammed Sini geeft vervolgens als speciale gast zijn visie op de rol van het PPM in de toekomst, niet voor de eerste keer overigens maar hij heeft toch een paar belangrijke aanbevelingen. Eén daarvan is dat het PPM er goed aan zou doen zijn "etnische grenzen" verder te verleggen. Voor uw verslaggever klinkt hierin door dat met name vluchtelingen een grote groep vormen die nu nog weinig aan bod komt. Ook wel door

de grotendeels andere aard van hun problematiek. Er is volgens Sini een sterke groei waarneembaar van een middenkader en een middenstand. Die begint zich ook meer te organiseren. Hij sluit af met een stelling die voor uw verslaggever al lange tijd een leidraad is: "De wereld is ons dorp geworden". Het is de titel van een boek van Louis Baeck uit de jaren '70 van de vorige eeuw die in de loop der jaren alleen maar gewonnen heeft aan actualiteit. Mensen van over de hele wereld ontmoeten elkaar steeds meer in elke stad en elk dorp van Nederland. De wereld is "klein" geworden, afstanden worden gemakkelijk overbrugd en de media brengen nieuws van over de hele wereld. Onze betrokkenheid bij wat er in andere landen gebeurt, is veel groter geworden. Je zou hier aan toe kunnen voegen dat ons dorp ook de wereld is geworden. Onze directe leefomgeving is zo divers geworden als de wereld zelf.

Uiteraard hoort bij een feest als dit ook een zonnetje. De schijnwerpers branden al de hele avond oranje alsof ze de zon zelf zijn. Namens PPM bedankt Bouchaib Saadane vier

jubilairissen die vanaf het begin nog steeds betrokken zijn bij PPM op verschillende manieren. Trudy Habets als eerste voorzitter en daarna als secretaris. Dahou Naili vanaf het begin tot nu toe als penningmeester, Mohammed Temsamani als professioneel ondersteuner vanuit Maecon Spark Result en Wim Brouns, eerst als professioneel ondersteuner en daarna als vrijwilliger. Naast felicitaties en een dankwoord ontvangen ze een cadeau als blijk van waardering.

Het officiële gedeelte wordt afgesloten met de presentatie van de brochure "Wie voor een dubbeltje geboren is...???". In deze brochure worden twaalf portretten geschetst van allochtone Limburgers die als voorbeeld gesteld kunnen worden voor heel veel anderen, vooral jongeren. Ook laat PPM daarmee zien dat er heel veel kwaliteit zit onder de allochtone Limburgers. Een gegeven waar vooral werkgevers eens vaker naar zouden moeten kijken.

De brochure is fraai en origineel vorm gegeven door het bureau Hoenen&vanDooren, Creatieve Communicatie uit St. Odiliënberg dat al jarenlang verantwoordelijk is voor alle uitgaven van PPM. Elders in dit blad vindt u meer informatie. Ten slotte is er voldoende tijd voor gezellig samenzijn, herinneringen ophalen en nieuwe plannen maken, netwerken, hapjes, drankjes en muziek, zoals dat hoort op een feest.

